

Boros Imre: Jó lesz vigyázni!

2013 január 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A múlt év eleji pénzpiaci ítéletid? után lassan csillapodni látszott a haragos pénztenger. Hamar feledhet? lett a 324 forintos euróárfolyam, de esni kezdtek a hazánk adósságait terhel? pénzpiaci hozamok is.

A balliberális vélekedés szerint mer? fantaziálás bármi oksági kapcsolatot sejteni a 2012 év eleji ellenzéki

nekibuzdulás – emlékezetes performance az Opera el?tt –, s az utána következ? pénzpiaci égzengés között. A magam részér?l mégis sejteni merészelem, hogy volt közöttük kapcsolat, mint ahogy a 2012 januári békemenet és a hazánkat érint? pénzhisztéria csillapodása között is jól kitapinthatónak vélem az összefüggést. A 2012-es esztend? aztán jórészt arról szólt, hogy folytak-folydogáltak hazánk tárgyalásai az IMF–EU kett?ssel, bár a felek két malomban ?röltek akkor, s ?rölnek ma is. Amit mi kérünk azt ?k nem akarják megadni nekünk, amit viszont valóban adni akarnak, arra úgy van szükségünk, mint púpra a hátunk közepén. Emlékezzünk csak, akkor a jegybank függetlenségét?l volt hangos a kommunikációs csatatér. Minden törvényhozói mondatot, amiben szerepelt valamilyen módon a jegybank, az intézmény függetlenségének durva megsértésekén értelmezett a balliberális oldal.

Úgy ájuldoztak megmondóembereik ha a jegybank került szóba, mint amikor a históriabeli Döbrögi uraság lúdról, vagy akár csak lúdtollról hallott. Tiltakozásuktól volt hangos a média, mondván ne esküdjenek fel a magyar alkotmányra a tisztségvisel?k, ne vonjuk össze a jegybankkal a pénzügyi felügyeletet! Egyáltalán nem zavarta ?ket, hogy az EU is az összevonást tervezte, mint ahogy azt tervezte korábban a hazai szoclib kormány is. Továbbá tiltakoztak a harmadik jegybanki alelnöki poszt megteremtése ellen is, félve attól, hogy a „magyar kormány képvisel?je ott fog kémkedni a magyar jegybank háza táján”. Emlékezetes, hogy minden között azt tekintették a legdurvább sérelemnek, a jegybanki függetlenség sárba tiprásának, amikor a kabinet havi nyolcmillióról „koszos” kétmillióra mérsékelte Simor elnök fizetését. Szakmai érvekkel is el?álltak a nagy tiltakozásban, követelve, hogy a jegybanknak ne legyen más dolga, csak kövesse az inflációs célt, és ennek egyetlen eszköze létezik csupán, a minden konkurensünknél magasabb és messze az infláció feletti jegybanki vezet? kamat. (Az infláció ett?l még persze simán felpörög.)

Gazdasági élénkítést segít?, vagy a pénzpiaci spekulációval szembeszálló jegybanki akciókról pedig szó sem

lehet! Képzeljük, teszik hozzá, számos unióbeli jegybank van, amelyek nem így cselekszenek, de azok szembe is mennek a forgalommal, balra hajtanak, noha jobbra kellene hajtani ezen az országúton. Ma is így vélekednek a jegybank kamatdönt? testületének bels? tagjai, mindenekel?tt az elnök és két helyettese, amikor a pénzpiaci hiteleink drámai hozamcsökkenése ellenére is rendre ellene szavaznak a kamatcsökkentésnek. Elemz?iket valószín?leg er?s szalmiákkal kellett élesztgetni, amikor értesültek, hogy a százszázalékos állami tulajdonú Eximbanknak az érvényes jegybanki alapkamat alatti hozamszinten kínáltak több mint kétmilliárd dollár hitelt, pedig csak 300 milliót akart eredetileg kölcsönvenni. ?k ugyanis a tranzakciót kísérleti léggömbnek tekintették, amit úgyis kidurrantanak, és majd az állam is okul bel?le, mondván nincs még keresnivalója a „piacon”.

A diáklázadás körüli kormányzati bizonytalankodás azonban az év végére új távlatokat nyitott a „demokratikus ellenzék” és a pénzpiacok új egymásra találásának. Ezúttal szerencsére csak a forint piacán. Az elemz?k már 300 forintos eurót láttak. Ami azonban történt nem több egy botcsinálta összeesküvésnél, aminek azonban nagyon tanulságosak a számszaki részletei. Az MNB adatai szerint december 12-én az euró árfolyama 282,50 forinton állt, miközben az MNB-számlákon jegybanki alapkamatért 4190 milliárd forint kereskedelmi banki pénz rogyadozott. December 19-re az árfolyam 287,50 forintra romlott, közben ugyanez a pénzkészlet már csak 3901 milliárd forint volt, míg 27-re 3563 milliárdra csökkent, az árfolyam tovább romlott és ekkor 293,40 forint volt. Két hét alatt elt?nt 627 milliárd forint ezekr?l a számlákról. A forint pedig mintegy négy százalékot romlott. A 627 milliárd forint több mint kétmilliárd eurót ér. Vajon mire kellett így év végén ez a hatalmas összeg a kereskedelmi bankoknak? Megszívlelték volna a siralmat, amely szerint nem megy a hitelezés, és szórták ki a kölcsönöket mint bolond pék a lisztet?! Aligha. Vagy készpénzzel tömték ki a trezorjaikat, hogy ezzel veszítsenek? Nyilván nem ez volt a céljuk. Inkább eurót vettek nagy tömegben akkor, amikor egyébként gyér a piac, s ezzel jól felhajtották az árfolyamot. Az ország pedig 2012-ben is legalább kétmilliárd euróval több devizát termelt, mint amennyit elfogyasztott. Tehát a forintnak emiatt er?södnie kellene, de immár sokadszor egymásra talált a „demokratikus ellenzék” és a pénzpiaci fegyverzet, majd jött az egymást er?sít? pénzpiaci puskaropogás, valamint diáktüntetés. Szegény öregdiákok még okafogyottan is tüntettek a közös siker érdekében. Nem árt emlékezni Simor egykori f?tanácsadójára, aki egyben az MSZP tagja is. ? is szabadon hozta-vitte a sok pénzt ér? értesüléseket a „demokratikus ellenzéknek”. Ma is van még néhány „független” tanácsadó. Tanácsaikból pedig már Ron Werber készíthet robbanó gy?lölet-gyúelegyet. Jó lesz vigyázni.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló